

Posudek rigorosní práce

Mgr. Šárky Jandové

na téma

„Postavení věřitelů v insolvenčním řízení“

Autorka předkládá práci na dané téma v celkovém rozsahu 101 stran (včetně seznamu právních předpisů a literatury a úvodu a závěru - samotná stať má pak cca 90 stran). čímž z hlediska formálního naplnila požadavky kladené na práce tohoto druhu.

Práce je co do systematiky členěna do 10 kapitol, v nichž se autorka zabývá dílčími otázkami. Po stručných úvodních pasážích (srovnání staré a nové úpravy, historický exkurs, pojmy) se autorka zabývá specifiky postavení věřitele v insolvenčním řízení, věřitelskými orgány, uplatňováním pohledávek, incidenčními spory a postavením věřitelů při různých způsobech řešení úpadku. Na závěr se pak zabývá aktuální problematikou vztahu insolvenčního a exekučního práva. shrnuje novou úpravu včetně jejího evropského prvku. Proti zvolené systematice práce nemám zásadních námitek.

Z hlediska věcného je třeba vyjádřit se zejména k zásadním částem práce. Autorka věnuje dané problematice adekvátní pozornost, prokazuje přehled a porozumění dané problematice, a to i při řešení dílčích či specifických otázek (např. str. 44). Pracuje často a aktivně jak s literaturou, tak s judikaturou, uvědomuje si nejen české, ale i evropské souvislosti (vazbu na evropské insolvenční nařízení). Způsobem zpracování prokazuje, že dané problematice rozumí, přistupuje k ní se zájmem i snahou hledat odpovědi na otázky, která nová právní úprava nutně nabízí. Proto to vše hodnotím práci velmi pozitivně.

Drobné výtky k práci přeci jen je třeba pro pořádek uvést – z hlediska systematiky nevím, zda je způsob výčtu „obecných základních procesních oprávnění věřitelů“ na str. 15 zvolen nejvhodněji. Dále: pak jen několik poznámek či dílčích otázek:

Retroaktivita – oddlužení str. 7 (má na mysli autorka, že to lze, nebo jen kritizuje přechodná ustanovení?), věřitelé neprovádějí exekuci (str. 16).

Jaký má autorka názor na § 143 odst. 2 InsZ (str. 18) – uvádí vývoj, ale nekomentuje jej.

Jaký vliv má na určení vlastnictví dlužníka nová úprava (str. 19-20)?

Jak vyjít z – racionální - kritiky uvedené na str. 22 tučně?

Co je vlastní věci v vztahu k hlasování věřitelů – alespoň rámcově (str. 25)?

Má opravdu „platící“ věřitel právo na rozhodnutí o úpadku (str. 33)?

Logicky je třeba konstatovat – s ohledem na čerstvost a nepoužitost právní úpravy – lehce popisnější charakter partie věnované reorganizaci (pozitivně naopak hodnotím náhled na metody směřující k maximální fruktifikaci této sanační metody v zahraničí).

Práce je plně způsobilá k ústní obhajobě, v jejím rámci doporučuji zaměřit se namátkou na některé výše položené otázky, obecněji pak na správné vvrhání a reorganizace/oddlužení z pohledu věřitele.

JUDr. Petr Štolík, Ph.D.

V Praze dne 17. dubna 2008